

לזכרו של כהן דוד ג"ל

היה

בן משה אהרן ובלומה

נולד בקרית ביאליק - ו' באב תרצ"ז-1937

זכרונות לזכרון דוד ז"ל

לזכרון של דוד כהן

מאת הרב דר' ש. לוי

זכרה לך קלה - דיאן

דוד כהן על אף היותו צעיר ורך בשנים, על אף היותו נחבא אל הכלים ולא אהב לעמוד בזרקו של פומביות, השאיר אחריו עזובה ופרצה שקשה לגדור אותה. לא רק הוריו שכלו את בן הזקונים להם, את בנם היקר אשר בחכמתו שמה את לב אביו ובתכונתו האיר את עיני אמו, כל הצבור הק' ביאליקי מרגיש בצער את הסתלקותו, את העלמו של כבוד אשר רטותו האצילה וטראהו החמיר והחסון קסם לכל רואיו וחבריו ושכיריו המרובים מתאבלים על האי שופרא דבלי בעפרא.

אני בתור רבו ומורהו הכותיהו מראשית ימי ילדותו, ונהירים לי שלבי החפתחותו והתבגרותו. במיוחד נחשטמי ממידת מחינתו, ביטוב רעחו וברצינות השקפתו שגלה בתקופת בגרותו. ומרי אזכרנו הריני רואה לפני אותה התמונה אשר לעיתים קרובות מרהיבה את עיני טתפללי ביהכ' שלנו עה הופיע החיל הצעיר בצוותא עם אביו ואחיו עבר לפני החבה ובחורדת קדש ובכבוד ראש הנעים את תפילתנו בקולו הערב ובנשמתו הסהורה.

לי נתנה האפשרות לעיין במאמרים השונים שפרסם בעתון "הארץ שלנו" ומותר לציין כי כל פירוט עסו הללו, כל הפחקים, שהוא חבר, כולם כאחד אומרים כבוד לשמו ותחלה לזכרו. אם הוא מראיין ילדה שתזנה ארצה אחרי בלוי חודש ימים בקיסנת חופשה בבלגיה, אם הוא מתאר את חיו חיי מדריך בקיסנת חופשה בקרית מוצקין, אם הוא מוסר על אנשוריו סקיים עם מי שהיה שופט משחק בכדורגל ושואל אותו כיצד אפשר לרפא או לשפר את המצב הקיים בכדורגל בארצנו, מכל המאמרים הללו בולטת העובדה כי הנושאים המעסיקים אותו אינם שעשועים בציניו כי את הפקידים שהוא תופס בכל רצינותם וכרבש של אחריות אישית.

דברים לזכרו של כהן דוד ז"ל

אי אפשר לומר כי מידת הרצינות הייתה מעין מרה שחורה בטבעו וכנפשו. לא ולא. כפי שנאות לבן אצא אדם אציל ואריסטוקראטי היה מחונן בסוג ההומור. עריס לכך האמרות הטרוכות בהן הוא מתכל את הרפורטז'ה בשם "ביומא דפגרא", אשר נטיבת מה לא הוצא לרפוס והשאירה אחרינו בכחובים. שם הוא עורך סקירה יפה ורבת ענין על בקורו באחד מהטוסביס, שמה נסע למען ראות במו עיניו את חיי המתישבים כדי להתחילף, כפי שהוא אמר בלצון, "במקצת אנזיר ג'ונגל האבן ג'ונגל" באווירת מיי שדה. ובנימה זו הוא מוסיף פה ושם הערות עוקצניות, סבירות ומצחיקות. הוא מבחין למשל "ילדים בגיל מאסתיק" וזקנים "בגיל הישיבה" הוא מטגיש אותנו עם קבוצת "בסלניס המקיימים בית פרלמנט כועיר אנפין" דוגמת אחינו בשדרות רוטשילד בחל אביב והם מתווכחים ומחנצחים בשאלה מהי הסיבה האמיתית שהניעה את ראש הממשלה בן גוריון לערוך גלות כשרה בוקו, בסגנון המוצלח של שאמר זה, אשר יש להצטער שלא ראה את אור העולם הרחב, מתבטא כשרון עמו וסגולת אישיותו אשר עליה יש לומר חבל על דאבדין ולא משתכחין.

בעתון העולם הזה, ספר על שעתו האחרונה ועל דרכי מותו הטרגי ונמסר כי כשתכונן בשדה החעופה לעלות לפייפה הידוע, שאלוהו הכריין : לאן? והוא בהגביעו כלפי שמים השיב: למעלה!

נדמה כי כמו פיהו נבא את גורלו :

הוא עלה למרום.

אכתבי תנחומים לאשפחתו של כהן דוד ז"ל

כהן דוד ז"ל

משרד הבטחון/אגף כח אדם/המחלקה להנצחת החייל

הקרדיה, ב' טבת תשי"ז
6.12.56

מר כהן משה,
קרית ביאליק,
רח' סס"ל 19

הנדון: פ/325059 ס. כהן דוד ז"ל

אכתבי תנחומים לאשפתו של כהן דוד ז"ל

הגנו מודיעים בזה כי בנך דוד ז"ל שנפל בשדה
הקרב במרחב סיני הובא למנוחה בבית הקברות הצבאי לשעת
חרום באילת.

אנו משתתפים ביגונך הרב ומביעים את רגשותינו
באבלך הכבד.

עם ישראל ישא בגאון את זכר דוד שספר נפשו
על חרות המדינה.

מי יתן ולא תוסיף לדאבה עוד.

בכבוד רב,

ס' אורבך - סא"ל
מנהל המחלקה

אכתבי תנחומים למשפחתו של כהן דוד ז"ל

רב"ס כהן דוד ז"ל

מכתב ממפקדו להורדו

הורים יקרים,

בצער רב קבלנו את ההודעה על נפול בנכם בעת מלוי
תפקידו. כל המחנה, המפקדים וחברים לנשק זועזעו קשות
נוכח נפילתו.

יצויין כי דוד מלא את תפקידו, חובתו עד תם ומסר
את נפשו על הגנת היקר לו.

בנכם היה ידוע במחננו כמתנדב לכל פעולה ופעולה
שנקרא לה, גם בזמן שלום מלא תפקיד קרבי שבו הצטיין ומלאו
ללא רבב.

אכתבי תנחומים למשפחתו של כהן דוד ז"ל

' חבריז אהבוהו לא רק בגלל פעילותו הצבאית, הוא היה חבר טוב לכל אחד, עליז תמיד, אוהב חברה ופקח.

בבקרו של אותו יום בו יצא לדרכו האחרונה שאלו חכדיז שקנאו בו על שהוא סם במסוס, לאן דוד, והוא ענה כדרכו תמיד בחיוך על שפתיו, "למעלה" - אך הוא לא חזר.

סי יתן וקרבן יקר זה - ירצה!

(-)

כוכבי שלמה - סרן